

організмів: Зб. наук.праць. – К.: Аграрна наука, 2003. - С. 345-350.

2. Конарев В.Г., Сидорова В.В., Тимофеева Г.И. Электрофорез зеина как метод идентификации, регистрации и анализа сортов, линий и гибридов кукурузы/ В.Г. Конарев, В.В. Сидорова, Г.И. Тимофеева // С.-х. биология. 1990. № 3. С. 167-177.

3. Сидорова, В.В. Анализ и регистрация линий, сортов и гибридов кукурузы по зеину методом электрофореза / В.В. Сидорова, Г.В. Матвеева, Г.И. Тимофеева // Методические указания и каталог белковых формул / под ред. В.Г.Конорева. – Спб.:РАСХН, ВИР, 1998. – 50 с.

4. Сидорова, В.В. Возможности использования зеиновых маркеров в повышении эффективности гетерозисной селекции кукурузы / В.В. Сидорова, Г.В. Матвеева, Ю.А. Керв, А.В. Конарев // Труды по прикл. бот., ген. и сел. Т 170. Спб.: ВИР, 2012. - С. 147-157.

УДК 656.13.071.8

Горун А. В., студент*

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ НА СЕРВІСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Постановка проблеми.

У зв'язку із зростанням купівельної спроможності населення відзначається постійне збільшення попиту на нові та вживані автомобілі, що, в свою чергу, призводить до зростання ринку послуг з обслуговування та ремонту автомобілів.

Виклад основного матеріалу досліджень.

Для сервісного підприємства, як для будь-якого підприємства обслуговування і оптово-роздрібною торгівлі, завдання прогнозування товарних запасів полягає в аналізі динаміки товарообігу, визначення оптимальних розмірів товарних запасів, прогнозування товарообігу і витрат обігу.

Завдання, яке вирішується безпосередньо фахівцями відділу запасних частин, зводиться до двох основних питань: коли робити замовлення і скільки деталей замовляти.

Для дилерських сервісних підприємств діє єдина система замовлень запасних частин. Залежно від обсягу та періодичності існують кілька типів замовлення:

1. Термінове замовлення - Vehicle on the road (VOR). Замовлення запасних частин для конкретного клієнта або автомобіля, що знаходиться в ремонті. Доставка запасних частин проводиться протягом декількох годин з регіонального складу у відповідності з графіком поставки.

2. Щоденне замовлення з центрального складу - Emergency order (EO). Це замовлення, як і VOR, здійснюється при виникненні потреби в конкретних

---

*Науковий керівник – Субочев О.І., канд. техн. наук, доцент

запасних частинах. Доставка здійснюється протягом доби.

3. Складське замовлення - Stock order (SO). Замовлення запасних частин проводиться для поповнення складу, створюється один раз в день і формується на підставі фактичних витрат запасних частин на підприємстві. Доставка здійснюється протягом одного-двох днів.

4. Авіазамовлення - AVIA. Замовлення деталей, відсутніх на регіональному складі через низький попит, або, навпаки, дефіциту запасної частини. Доставка здійснюється протягом 45 днів.

5. Авіазамовлення для фірми - Firm order (FO). Замовлення великої партії запасних частин для оптових клієнтів. Доставка здійснюється протягом 30-45 днів.

Блок-схема доставки замовлень запасних частин за вказаними замовленнями представлена на рис. 1.

Для створення, обліку та зберігання інформації про замовлення, витрати і парафіях запасних частин, збереження інформації про клієнтів і постачальників на підприємстві існує власна операційна система. На даний момент при формуванні замовлення 80 експерти використовують статистичні коефіцієнти, що існують в даній системі.

Найважливішим параметром є MAD - витрата запасної частини за 6 останніх місяців. Якщо запасні частини, що знаходиться на складі, за вказаний період жодного разу не продавалася, вона вважається неліквідної (категорія (deadstock)).

Залежно від величини параметра MAD в системі автоматично змінюються значення 2-х інших параметрів: STD - кількість запасних частин, яке постійно повинно знаходитися на складі; WAR. - небезпечне кількість, нижче якого виникає ризик виникнення дефіциту.

Дані параметри аналогічні оптимального розміру запасу і пороговому (мінімального) рівня запасу, які широко відомі в більшості досліджень. Оперуючи зазначеними параметрами, експерт включає в замовлення необхідну запасну частину.

Крім зазначених коефіцієнтів при замовленні запасних частин використовується класифікація деталей, яка аналогічна відомому поділу запасних частин на групи А, В, С.

У світовій дилерській мережі запасні частини в залежності від попиту діляться на 7 класів: А, В, С, D, E, F, J. Існує також спеціальний клас N - нова деталь. Найбільшим попитом користуються деталі трьох перших груп: клас А - витрата від 10 деталей в місяць, В - від 3,9 до 10 деталей і С - від 0,68 до 3,9 деталей.

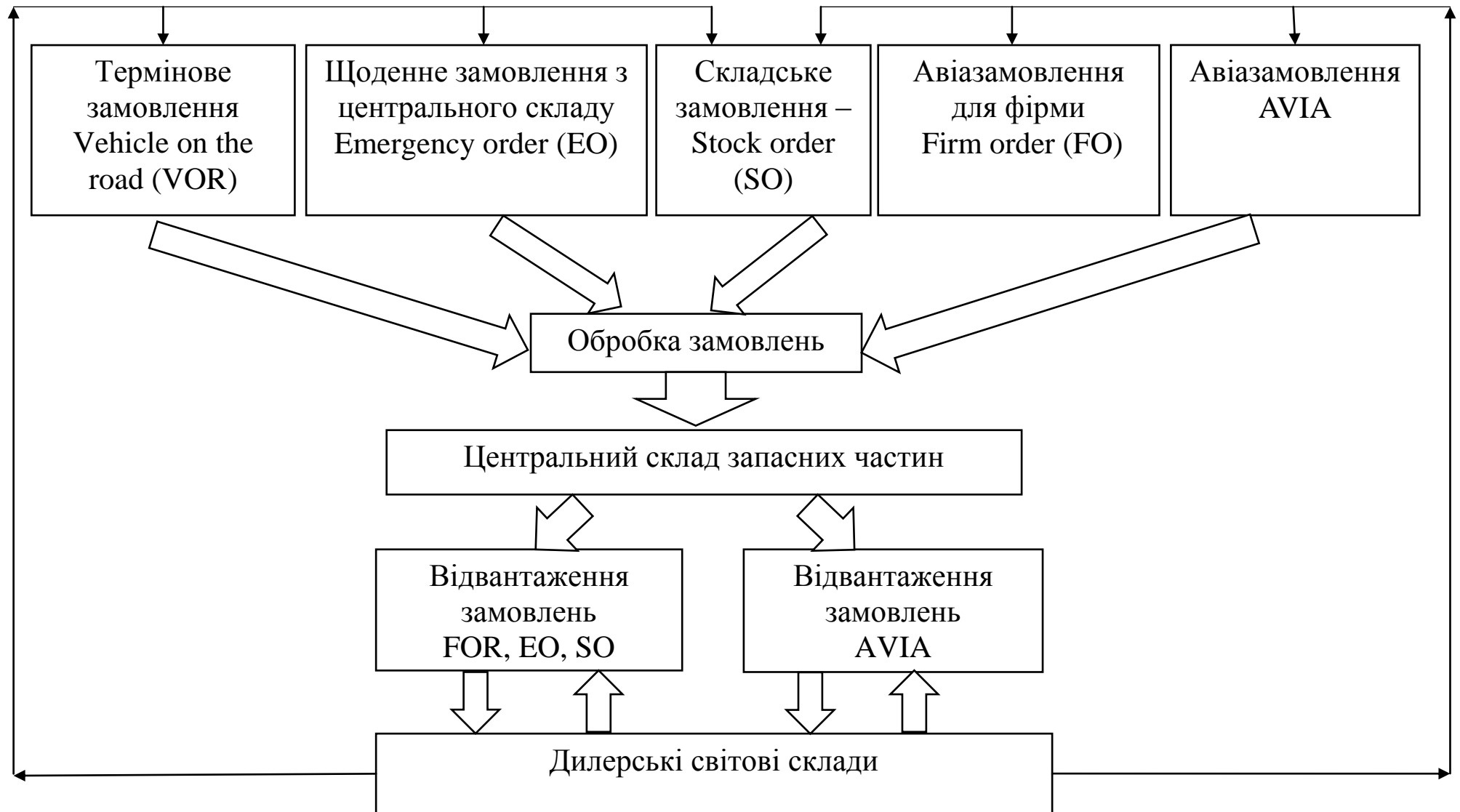

Рис. 1. Система замовлень запасних частин дилерських сервісних підприємств за обсягом та періодичністю

Висновки.

1. Аналіз існуючої на сервісному підприємстві системи замовлень і статистичних коефіцієнтів, використовуваних при управлінні запасами, показав, що характерною особливістю управління запасами на СП є «заморожування» замовлень.

2. Ця особливість використана при побудові блок-схем процесу формування замовлення для поповнення складу і загального процесу управління запасами на сервісному підприємстві.

3. При аналізі системи управління запасами встановлено, що джерелами зростання неліквідних запасів на складі підприємства є повернення деталей з сервісних замовлення-нарядів, а також замовлення деталей для поповнення складу.

Література.

Технічна експлуатація і обслуговування автомобілів. Організація, планування і управління: підруч. для студентів ВНЗ / Олександр Лудченко, Ярослав Лудченко; Нац. трансп. ун-т. - 2-ге вид., переробл. - Київ : Логос, 2014. - 462 с.

УДК 332.2

Грещук Г. І., канд. економ. наук
Львівський національний аграрний університет

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЛЕВПОРЯДНОГО МЕХАНІЗМУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Постановка проблеми. Вирішення проблем, пов'язаних з розвитком сільських територій в Україні, а також здійснення землевпорядних робіт мають важливе значення в реалізації аграрної політики в сфері реформування земельних відносин та аграрних трансформацій загалом. Сьогодні найважливішим завданням проведення землевпорядних робіт на сільських територіях є забезпечення системи екологічно безпечного використання земель сільськогосподарського призначення, створення умов для відтворення потенціалу земельних ресурсів з метою сталого соціо-еколого-економічного розвитку сільських територій. Однак, проблема ефективного функціонування землевпорядного механізму, який дозволяє забезпечити впорядкування та організацію земель в агросфері не вирішується у належному ступені. До цих пір не створені умови фінансового забезпечення землевпорядних заходів щодо сталого розвитку сільських територій. Саме тому в сучасних умовах пошук та залучення обсягу фінансових ресурсів, необхідних для безперервного відтворення земельних ресурсів та всебічного розвитку сільських територій, є одним зі складних завдань землевпорядного механізму, що повинні вирішувати органи державної влади та місцевого самоврядування, суб'єкти підприємництва та безпосередньо жителі сільських територій.

Виклад основного матеріалу. Згідно Закону України «Про землеустрій»

фінансування землевпорядних робіт здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів, коштів юридичних осіб, громадян та інших джерел, не заборонених законом. Проте, в даний час проведення дорогих землевпорядних робіт лежить на плечах землевласників, так як немає достатнього державного фінансування. Проте в умовах адміністративно-територіального реформування для організації та фінансування землевпорядних робіт необхідна грамотна політика з боку держави. В цьому аспекті варто відмітити позитивний світовий досвід фінансового забезпечення землевпорядного механізму сталого розвитку сільських територій. Зокрема, серед пріоритетів фінансової політики Європейського Союзу щодо розвитку сільських територій є державне фінансування землевпорядних робіт з консолідації та комасації земельних ділянок, поліпшення та охорони агроландшафтів, поліпшення соціальної та виробничої інфраструктури сільських територій. Для фінансування програм розвитку сільських територій створено такі інституції, як Європейський фонд регіонального розвитку, Європейський соціальний фонд, Європейський сільськогосподарський фонд орієнтації та гарантій, Фонд фінансових інструментів підтримки рибальства.

Дія фінансового чинника охоплює бюджетний, інвестиційний та кредитний чинники. Бюджетний чинник передбачає закладення коштів у бюджети всіх рівнів на потреби землевпорядкування сільських територій. Оскільки законодавчого визначення поняття сільських територій не існує, тому у бюджеті передбачаються видатки, насамперед на такі складові сільських територій, як земельні відносини та сільське господарство. Структура коштів на оплату землевпорядних робіт залежить від їх складу, державній, економічній, соціальній значущості та інвестиційної політики держави. Кошти на оплату землевпорядних робіт повинні включати витрати, що фінансуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів на здійснення землевпорядних робіт, що мають державне і суспільне значення, в т.ч. землевпорядних робіт, пов'язаних з отриманням просторової інформації про кількісний і якісний стан земель, територіальним плануванням використання земель на різних адміністративно-територіальних рівнях.

Удосконалення системи фінансового забезпечення землевпорядного механізму сталого розвитку сільських територій слід здійснювати з метою: упорядкування структури та обсягів коштів, на оплату землевпорядних робіт; встановлення стратегії фінансування і визначення цін на землевпорядні послуги. Розмір фінансування доцільно встановлювати залежно від вагомості здійснюваних землевпорядних робіт та, відповідно, отриманого результату від їх реалізації, зокрема за рахунок інших джерел: залучення коштів для реалізації локальних землевпорядних заходів (приміром, через міжнародні проекти), фінансові надходження від продажу інформаційних даних землевпорядного характеру, фінансування із позабюджетних фондів тощо. У ході розроблення фінансової стратегії та встановлення розмірів платежів за різні види землевпорядних заходів, варто сконцентруватися на наступному: вдосконаленні системи фінансування землевпорядних робіт та реалізації адекватної цінової політики у цьому напрямі, яка передбачатиме регулювання та